

ALTIJD HET ZELFDE !

Het is een vaak gehoorde opmerking: 'Het is altijd het zelfde!' Er klinkt veelal een zekere sleur in door. Het vertelt van een zekere routine waarin ruimte voor het nieuwe en onverwachte in ontbreekt. Het is een opmerking die meer spreekt van moedeloosheid, dan van enthousiasme om er ten volle in te vliegen. Is het wel waar dat alles (of veel) 'altijd het zelfde' is? Zijn activiteiten, bijeenkomsten en ontmoetingen – ook al keren ze regelmatig terug – altijd het zelfde? Het heeft alles te maken met hoe je er naar kijkt. Het heeft te maken met de ingesteldheid waarmee je iets mee maakt...

De wielergekte

Kijken we even naar de grote wielertoeren die we de voorbije tijd gekend hebben. De parcours die gereden worden zijn toch altijd het zelfde? De muur van Geraardsbergen is toch altijd de zelfde? De kasseistroken in Paris-Roubaix zijn toch altijd dezelfde? Tenzij ze hier en daar wat opgelapt worden. En de supporters komen toch altijd op dezelfde plaats bijeen om hun goden te zien voorbij koersen? En toch... Hoe vaak dit het zelfde lijkt, toch is het altijd anders. De renners zijn anders. Ze zijn misschien fitter dan vorige jaren. Of ze komen verrassend uit de hoek? En de supporters zijn anders. Meer of minder enthousiast voor die of die renner. Elke Ronde van Vlaanderen of Paris-Roubaix is anders. Kwestie van hoe je er naar kijkt. Hoe je je inleeft in het evenement. Wie het altijd maar het zelfde vindt, die zal gauw afhaken van de wielergekte.

Altijd het zelfde, ook in de kerk

Mensen zeggen vaak dat ook in de kerk alles altijd het zelfde is. Dan hebben ze het meestal over de verhalen die we er horen. 'Het zijn altijd dezelfde verhalen die jullie daar vertellen. We kennen die toch al. Daar zit bij jullie geen vernieuwing in!' Deze bedenking klinkt heel vaak als een excuus om niet meer te komen. Dan maar op zondagmorgen wat langer uitslapen, of met de wielertoeristen op weg gaan. Da's ook altijd het zelfde dat wekeijks terugkeert. En toch, verhalen die eeuwenlang zijn doorgegeven, mogen en kunnen nieuw klinken. Het hangt er alleen van af hoe je er naar luistert. Hoe neem je die verhalen in je op? Hoe wordt je zelf een deel van het verhaal? Ons antwoord hier op doet zoveel verhalen telkens anders en nieuw klinken.

Consumeren of engageren

Wanneer wij de verhalen uit de Bijbel uit gewoonte consumeren, dan komt er ongetwijfeld sleet op. Dan worden ze afgezaagd en klinken ze inderdaad altijd het zelfde. Het is net zoals je veel andere zaken 'consumeert'. Dan krijg je er gauw genoeg van. Het wordt routine. Want het is altijd het zelfde. Je engageren in en voor deze verhalen doet deze altijd nieuw en verfrissend klinken. Neem nu de paasverhalen die we deze weken in de liturgie horen. Wie er rustig en geëngageerd naar luistert, niet uit gewoonte, zal er ongetwijfeld telkens nieuwe accenten in horen en lezen. Nu eens zal de aandacht gaan naar de weggerolde steen voor het graf. Dan weer naar de welriekende kruiden waarmee de vrouwen het lichaam gaan balsemen. Of je oog valt op een ontmoeting met Jezus, het aanraken van zijn wonden. Of... Alleen wie zich inleeft en engageert in deze verhalen, zal telkens weer nieuwe accenten en wegen ontdekken. Zo zijn deze verhalen door mensen doorgegeven. Niet als 'altijd het zelfde'. Wel als een uitnodiging om in het verhaal te kruipen en het beetje bij beetje aan jou te laten gebeuren. Zo wordt routine doorbroken. Alleen zo komt er groei van consument naar engagement. En da's niet altijd het zelfde, maar maakt een wereld van verschil.

Johan Loones

(alle reacties welkom op johan.loones@skynet.be)